

Panij - Broj Devet

Četvrta linija

Jeff Pippenger

2025-04-01

I kralj će se juga razgnjeviti te će izaći i ratovati s njim, s kraljem sjevera; i on će podići veliko mnoštvo, ali će mnoštvo biti predano u njegovu ruku. A kad ukloni mnoštvo, srce će mu se uzvisiti; i oboriti će mnoge desetke tisuća, ali se time neće osnažiti. Daniel 11:11, 12.

Jedanaesti i dvanaesti redak prepoznaju Putinovu pobjedu nad Ukrajinom i Europskom unijom te posljedice i odjeke za Putina nakon njegove pobjede u ukrajinskom ratu, kako je to prikazano Ptolemejem u njegovoj pobjedi kod Rafije 217. pr. Kr. i njegovoj propasti u dvanaestom retku. Tema tih redaka jest uspon i pad kralja juga.

Do ove točke članci su prepoznavali temeljne teme proročkih linija jedanaestog poglavlja. Jedanaestom retku treba posvetiti nešto više vremena prije nego što nastavimo dalje u poglavlju. Daniel 11, redak 11, usklađuje se s Otkrivenjem 11, redak 11.

I nakon tri i pol dana uđe u njih Duh života od Boga, i oni stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih vidješe. Otkrivenje 11,11.

Godine 2023. dva svjedoka, koje je zvijer iz bezdana usmrtila, stadoše na svoje noge. Svjedočanstvo republikanskoga roga započelo je 2015. objavom Donalda Trumpa da će se kandidirati za predsjedničku dužnost, a 2020. zmaj, kojega predstavljaju globalisti u svijetu, te globalisti koji su Demokratska stranka zajedno s globalistima Republikanske stranke (RINO), ukrali su izbore i postavili Joea Bidena, usmrтивši tako Donalda Trumpa na ulici. Protestantski rog, predstavljen službom Future for America, bio je usmrćen širenjem pogrešnoga predviđanja koje je opisivalo napad islama na Nashville. Godine 2023. i republikanski i protestantski rog bili su uskrišeni. Jedanaesti redak označava početak ukrajinskoga rata od 2014. nadalje pa sve do konačne pobjede Putina i Rusije.

Jedanaesti redak jest vizualni ispit koji kulminira na sudu za adventizam općenito, ali i za one koji su prihvatili svjetlo 11. rujna i dolazak trećega jao, no ponajprije je za one koji će se smatrati odgovornima za svjetlo proročanstva koje se postupno otkrivalo od srpnja 2023. godine.

Vodstvo adventizma bilo je zaobiđeno 1989., kao što je to predočeno Kristovim rođenjem u tom proročkom razdoblju. Na Kristovu krštenju On je počeo pozivati učenike koji su bili „temelj” kršćanske Crkve, predočujući tako 11. rujna, kada je dolaskom islama trećega jaoa Gospod poveo svoj narod natrag na stare staze Jeremijine, koje predstavljaju temelje adventizma. Dana 11. rujna sud nad živima započeo je s domom Božjim, a adventizam je odbacio svjetlo anđela iz Otkrivenja osamnaest jednako sigurno kao što su Židovi odbacili Isusa kao Mesiju. Oni koji su prihvatili svjetlo anđela iz Otkrivenja osamnaest potom su bili iskušani razočaranjem od 18. srpnja 2020.

U srpnju 2023. svjetlo iz Daniela jedanaest, jedanaestog retka prepoznaje vanjsku liniju sadašnje istine. To svjetlo vanjskog proročkog ispunjenja koje se nalazi u jedanaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela bilo je otvoreno uskrslim djevicama u jedanaestom retku jedanaestog poglavlja Otkrivenja. Otkrivenje prepoznaje unutarnju povijest koju Daniel otvara kao vanjsku povijest.

Oni koji su razmotrili svjetlo koje je bilo otvoreno počevši od srpnja 2023. predstavljaju dvije različite skupine, jer je već bilo onih koji su nekoć zajedno hodili nakon srpnja 2023., a koji više ne hode zajedno. Sud je progresivan i, počevši od 9/11, Crkvi adventista sedmoga dana bilo je dano „vrijeme za pokajanje” zbog njezina odbacivanja „pravila proročkoga tumačenja koja su usvojili Miller i njegovi suradnici”, a koja su progresivno odbacivali počevši od 1863. Počevši od 9/11 pa do 18. srpnja 2020., Crkvi adventista sedmoga dana bila je dana njezina posljednja prilika za pokajanje, i u tom su trenutku oni koji su sudjelovali u navješćaju u Nashvilleu 2020. bili iskušani. U srpnju je završna faza pročišćenja predstavljena jedanaestim stihovima jedanaestih poglavlja u knjigama Daniela i Otkrivenja.

Upravo se u tom procesu kušnje ostvaruje druga od triju kušnji. Druga kušnja jest vizualna kušnja, kojoj prethodi kušnja apetita i koja završava trećom kušnjom, koja je, za razliku od prethodne dvije kušnje, lakmus-kušnja. Kada se djevice o Ponoći probude na povik: „Evo Zaručnika, izlazi mu u susret“, jedan razred ima potrebno ulje, a drugi je izgubljen. Milleriti su ispunili upravo to iskustvo i time očitovali razumijevanje i izvanjske i unutarnje linije proročanstva.

Kada su naviještali poruku drugoga anđela poistovjećujući pale protestantske crkve kao kćeri Babilona, naviještali su poruku koja je bila izvan njihova iskustva. Da bi mogli naviještati poruku Ponoćnoga poklika, najprije su morali sebe vidjeti kao djevice koje su bile u vremenu odgađanja. U jedanaestom retku i Daniela i Otkrivenja, jedanaestoga poglavlja, unutarnje i vanjske poruke otvorene su kao sadašnja istina od srpnja 2023.

U prvom poglavlju Daniela, druga i vidljiva kušnja bila je kada su ustanovili da su Daniel i trojica dostojnika licem ljepši i „po izgledu“ puniji od onih koji su jeli babilonsku hranu. U drugom poglavlju vidljiva kušnja predstavljena je kao proročka kušnja koja zahtijeva ispravno tumačenje skrivene poruke, za koju se na koncu pokazuje da je lik kraljevstava biblijskoga proroštva. Prvo, drugo i treće poglavlje Daniela predstavljaju prvoga, drugoga i trećega anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja.

Drugi anđeo iz Otkrivenja četrnaest obraća se vanjskoj poruci mileritske povijesti, a drugo poglavlje Daniela također se obraća vanjskoj liniji slikom zvijeri proročke povijesti. Vizualni ispit u prvom poglavlju bio je utemeljen na Danielu i trojici dostojnika, te je stoga unutarnja linija. Vanjska i unutarnja linija proroštva, predstavljene usporedbom Danielovih poglavlja od prvoga do trećega s trojicom anđela iz Otkrivenja četrnaest, daju još jedno svjedočanstvo poruci drugoga anđela kao ispunjenoj u Milleritima.

Mileriti su naviještali i vanjsku i unutarnju poruku kada su ispunili navješćaj Ponoćnoga poklika. Njihova vanjska poruka bila je poruka drugoga anđela iz Otkrivenja četrnaest, čime se poruka Milerita izravno povezuje s drugim anđelom i kipom iz Daniela dva. Kip predstavlja vanjska kraljevstva biblijskoga proroštva od doslovnoga Babilona do suvremenoga Babilona, koji dolazi

svome kraju pri završetku vremena ljudske kušnje. Mileriti se ponovno povezuju s vanjskom porukom Babilona. Danielova vizualna kušnja temeljila se na prehrani koju je izabrao jesti, a prvi anđeo iz Otkrivenja deset, koji je sišao i stavio jednu nogu na zemlju, a drugu na more, imao je otvorenu knjižicu koju je Ivanu bilo zapovjedbno pojesti. Prvi anđeo prikazan je apetitom i nakon njega slijedi vizualna kušnja. Vizualna kušnja uključuje i unutarnju i vanjsku liniju istine.

Jedanaesti redak jedanaestog poglavlja Daniela, usporedno s jedanaestim retkom jedanaestog poglavlja Otkrivenja, predstavlja dvostruki vizualni ispit. Taj ispit završava na lakmus-probi, kada djevice očituju imaju li ulja ili ne. To se očitovanje zbiva neposredno prije svršetka vremena milosti pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama. Svršetak vremena milosti pri nedjeljnom zakonu bio je predložen 22. listopada 1844. Neposredno prije 22. listopada 1844., 17. kolovoza 1844., mileriti su nosili poruku poput plimnog vala duž istočne obale Sjedinjenih Država.

1989. godina jest vrijeme svršetka kada je knjiga proroka Daniela bila otvorena, a kada se knjiga proroka Daniela otvara, uvijek dolazi do umnažanja znanja koje proizvodi dvije skupine štovatelja. Godina 1989. prva je od ona tri ispitna orijentira, kako je predloženo dolaskom prvoga anđela 1798. godine. Kada je prvi anđeo sišao 11. kolovoza 1840., predložio je anđela iz Otkrivenja osamnaest kako silazi 11. rujna. Prvo razočaranje u mileritskoj povijesti označilo je dolazak drugoga anđela te je predložilo 18. srpnja 2020. i početak vremena odgode. Milleriti su se postupno budili za poruku drugoga anđela i za činjenicu da su oni djevice u prisposobi o deset djevice. Potpuno su se probudili na taboru u Exeteru u kolovozu 1844. Jedna stotina četrdeset i četiri tisuće probudila se u srpnju 2023., kada je poruka Ponoćnoga vapaja počela biti postupno otvarana.

Vrijeme odgode završilo je za milerite u Exeteru, upravo kao što je završilo za Lazarovu obitelj kada je Isus uskrsnuo Lazara da to postane krunski čin Kristove službe, kada je Lazar postao „pečat” Njegove službe. Lazarovo uskrsnuće označava kraj vremena odgode i pečaćenje Božjega naroda. Trijumfalni ulazak koji je uslijedio predločavao je proglašenje poruke Ponoćnoga pokliča u mileritskoj povijesti. Tema jedanaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela jest uspon i pad kralja juga, i ona vodi do bitke kod Panija u recima trinaest do petnaest. Ti su reci lakmus-test na kojemu se pečat stavlja na čela muškaraca i žena koji trebaju biti podignuti kao stijeg u šesnaestome retku.

Petnaesti redak ispunio se u Bitci kod Panija, što je u skladu s Kristovim posjetom Cezareji Filipovoj. Ondje je u Cezareji Filipovoj Krist promijenio ime Šimunu Barjoni u Petar, označivši time pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Od tada je učenicima bilo otvoreno svjetlo o skorom križu. Kad je Krist promijenio Šimunovo ime u Petar neposredno prije križa, to je bilo u skladu s lakmusovim ispitom Exetera i Lazara, što je vodilo u Trijumfalni ulazak u Jeruzalem. Taborni skup u Exeteru od 12. do 17. kolovoza predstavlja konačno utvrđivanje u istini prije potresa, to jest potresa nedjeljnoga zakona u jedanaestim poglavljima Daniela i Otkrivenja.

„Djelo u Battle Creeku odvija se po istom obrascu. Vođe u sanatoriju pomiješali su se s nevjernicima, primajući ih, više ili manje, u svoja vijeća, no to je kao da se prihvaćaju posla zatvorenih očiju. Nedostaje im razboritosti da vide što se u svakom trenutku može obrušiti na nas. Prisutan je duh očaja, rata i krvoprolića, i taj će duh rasti sve do samoga svršetka vremena.

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije nikakav pečat ili biljeg koji se može vidjeti, nego učvršćenje u istini, i umno i duhovno, tako da se ne mogu pokrenuti — čim Božji narod bude zapečaćen i pripravljen za potresanje, ono će doći. Uistinu, ono je već započelo. Božji sudovi sada su nad zemljom, da nas opomenu, kako bismo znali što dolazi.” Manuscript Releases, volume 10, 252.

Pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće bilo je predloženo sastankom u taboru u Exeteru, Kristovom promjenom Šimunova imena u Petar i Lazarovim uskrsnućem. To uskrsnuće predodređuje uskrsnuće dvojice svjedoka u jedanaestom poglavlju Otkrivenja. Redci deset do šesnaest predstavljaju skrivenu povijest četrdesetog retka. Otpečaćivanje skrivene povijesti četrdesetog retka započelo je unutar povijesnog ispunjenja jedanaestog retka i ukrajinskoga rata. Od srpnja 2023. ta je skrivena povijest u procesu otpečaćivanja po Lavu iz plemena Judina.

Kada su kandidati da budu među sto četrdeset i četiri tisuće uskrsnuli u jedanaestom retku jedanaestog poglavlja Otkrivenja, započeo je vizualni proročki ispit koji se mora položiti prije nego što vrijeme milosti završi pri nedjeljnom zakonu, a koji sestra White prepoznaje kao ispit ikone Zvijeri.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će lik Zvijeri biti oblikovan prije nego što se zaključi vrijeme milosti; jer će on biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će njihova vječna sudbina biti odlučena. Vaš je stav takva zbrka nedosljednosti da će tek rijetki biti zavedeni.”

„U Otkrivenju 13 ova je tema jasno izložena; [Otkrivenje 13,11–17, citirano].“

„Ovo je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju odanost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, stat će pod stijeg Gospodina Boga Jehove i primit će pečat Boga živoga. Oni koji se odreknu istine nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.” Manuscript Releases, svezak 15, 15.

Vanjska linija proročanstva otpečaćena je u povijesti jedanaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela, a unutarnja linija otpečaćena je u Otkrivenju, jedanaesto poglavlje, jedanaesti redak. Vanjska linija pokazuje kako se slika Zvijeri, koja predstavlja spoj crkve i države, pri čemu crkva upravlja tim odnosom, oblikuje tijekom razdoblja suda živima. Unutarnja linija pokazuje kako se slika Krista, koja predstavlja spoj božanstva i čovječstva, oblikuje tijekom suda živima.

Reformski pokret trećega anđela i stotinu četrdeset i četiri tisuće započeo je u vrijeme kraja 1989. godine, kako je prikazano u desetom retku jedanaestoga poglavlja Daniela. Tada je započelo savršeno ispunjenje dvanaestoga poglavlja Daniela.

I reče: Idi svojim putem, Daniele, jer ove su riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i prokušati; ali bezbožnici će bezbožno činiti; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; a razumni će razumjeti. Daniel 12,9.10.

Deseti redak jedanaestog poglavlja predstavlja početak „procesa pročišćenja“, koji je prikazan prvim anđelom kao bojanje Boga. Jedanaesti i dvanaesti redak predstavljaju mjesto gdje sto četrdeset i četiri tisuće bivaju učinjeni bijelima. Knjiga proroka Zaharije prepoznaje to iskustvo.

I pokaza mi Jošuu, velikoga svećenika, gdje stoji pred anđelom Gospodnjim, a Sotona mu stoji s desne strane da mu se protivi. I Gospod reče Sotoni: Neka te Gospod ukori, o Sotono; neka te ukori Gospod koji je izabrao Jeruzalem. Nije li ovo glavnja istrgnuta iz ognja? A Jošua bijaše odjeven u prljave haljine i stajaše pred anđelom. Tada on progovori i reče onima koji stajahu pred njim govoreći: Skinite s njega prljave haljine. A njemu reče: Evo, uklonio sam s tebe tvoju bezakonost i odjenut ću te svečanim haljinama. I rekoh: Neka mu stave čistu kapu na glavu. I staviše mu čistu kapu na glavu i odjenuše ga haljinama. A anđeo Gospodnji stajaše ondje. Zaharija 3:1–5.

Ovaj se odlomak ispunjava u završnom djelu Krista kao Velikoga svećenika i predstavlja pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće.

„Zaharijino viđenje Jošue i Anđela s osobitom se snagom primjenjuje na iskustvo Božjega naroda u završnim prizorima velikoga Dana pomirenja. Crkva ostatka tada će biti dovedena u veliku kušnju i nevolju. Oni koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu osjetit će gnjev zmaja i njegovih četa. Sotona ubraja svijet među svoje podanike; zadobio je vlast čak i nad mnogima koji se nazivaju kršćanima. Ali ovdje je malena skupina koja se opire njegovoj prevlasti. Kad bi ih mogao izbrisati sa zemlje, njegov bi trijumf bio potpun. Kao što je utjecao na poganske narode da unište Izraela, tako će u skoroj budućnosti potaknuti opake sile zemlje da unište Božji narod. Od ljudi će se zahtijevati da iskažu poslušnost ljudskim odredbama kršeći božanski zakon.” Proroci i kraljevi, 587.

„Završni prizori velikoga Dana pomirenja” jesu pečaćenje najprije sto četrdeset i četiri tisuće, nakon čega potom slijedi pečaćenje druge Božje djece koja su trenutačno u Babilonu.

„Dok narod Božji pred Njim muči svoje duše, vapeći za čistoćom srca, izdaje se zapovijed: ‘Svrgnite s njega haljine prljave’, a izgovaraju se ohrabrujuće riječi: ‘Vidi, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u svečane haljine.’ Zaharija 3,4. Besprijeekorna haljina Kristove pravednosti polaže se na iskušanu, kušanu, vjernu djecu Božju. Prezreni Ostatak odijeva se u slavnu odjeću, da se više nikada ne oskvrne pokvarenostima svijeta. Njihova imena ostaju sačuvana u Janjetovoj knjizi života, upisana među vjerne svih vjekova. Oduprli su se lukavstvima zavodnika; rik zmaja nije ih odvratio od njihove odanosti. Sada su zauvijek sigurni od napasnikovih zamki. Njihovi grijesi prenose se na začetnika grijeha. Na njihove se glave stavlja ‘čista kapa’.”

„Dok je Sotona iznosio svoje optužbe, sveti anđeli, nevidljivi, prolazili su amo-tamo, stavljajući na vjerne pečat živoga Boga. To su oni koji stoje na gori Sionu s Janjetom, imajući ime Oca njegova napisano na svojim čelima. Oni pjevaju novu pjesmu pred prijestoljem, onu pjesmu koju nitko ne može naučiti osim sto četrdeset i četiri tisuće otkupljenih sa zemlje. ‘To su oni koji slijede Janje kamo god ono pođe. Oni su otkupljeni od ljudi kao prvina Bogu i Janjetu. I u njihovim se ustima ne nađe prijevara, jer su bez mane pred prijestoljem Božjim.’ Otkrivenje 14:4, 5.”

„Sada je dosegnuto potpuno ispunjenje riječi Anđela: ‘Čuj sada, Jošua, veliki svećeniče, ti i tvoji drugovi koji sjede pred tobom, jer su oni ljudi na čudo; jer, evo, izvest ću Svojega Slugu, Mladicu.’ Zaharija 3:8. Krist se otkriva kao Otkupitelj i Izbavitelj svojega naroda. Sada su

doista ostatak 'ljudi na čudo', dok suze i poniženje njihova hodočašća ustupaju mjesto radosti i časti u prisutnosti Boga i Janjeta. 'U onaj dan Mladica Jahvina bit će krasna i slavna, a plod zemlje izvrstan i divan onima koji su umakli od Izraela. I dogodit će se da će se onaj koji ostane na Sionu i onaj koji preostane u Jeruzalemu zvati svetim, svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu.' Izaija 4:2, 3." Proroci i kraljevi, 591, 592.

Pečaćenje je drugi korak Danielova „očišćeni, ubijeljeni i okušani”. Redci jedanaesti i dvanaesti prepoznaju konačni uspon i pad Rusije, proročkoga kralja juga, koji prethodi bitci kod Panija u redcima trinaest do petnaest. Kada Kristu skine njihove prljave haljine sa sto četrdeset i četiri tisuće u završnim prizorima velikoga Dana pomirenja, oni primaju „čisti turban”, što je Danielovo uzdignuće na položaj trećega vladara, zajedno sa skrletnom haljinom i zlatnim lancem. To je također Josipov dar zlatnoga lanca, njegovo uzdignuće na položaj drugoga vladara i dar kraljeva prstena. „Prsten” predstavlja kraljevski pečat kojim se vladar služio kako bi svoje zakone utisnuo kraljevskim pečatom.

Darije je upotrijebio svoj pečatni prsten da zapečati jamu u koju je Daniel bio bačen među lavove.

Tada kralj zapovjedi te dovedoše Daniela i baciše ga u lavlju jamu. Kralj progovori i reče Danielu: Tvoj Bog, kojemu neprestano služiš, on će te izbaviti. I donesoše kamen te ga položiše na otvor jame; i kralj ga zapečati svojim pečatnim prstenom i pečatnim prstenom svojih velikaša, da se odluka o Danielu ne bi promijenila. Daniel 6,16.17.

Hebrejska riječ prevedena kao „pečatni prsten” u Strongovu rječniku jest H5824, a izvedena je iz korijenske riječi koja odgovara oznaci H5823; u značenju pečatnoga prstena (kao urezanoga). Jošua pred anđelom, Daniel u lavljoj jami, Josip pred faraonom predstavljaju pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, što je druga kušnja u Danielu dvanaest, gdje oni koji su bili očišćeni potom bivaju „izbijeljeni”, prije nego što budu „iskušani”. Ove su linije također predstavljene po „Zerubabelu”, „sinu Šealtielovu”.

U onaj dan, govori Jahve nad vojskama, uzet ću te, Zerubabele, slugo moj, sine Šealtielov, govori Jahve, i učinit ću te kao pečatni prsten; jer sam te izabrao, govori Jahve nad vojskama. Hagaj 2,23.

Zerubabel znači potomak Babilona, a njegov je otac bio Šealtiel, što znači „izmoljen od Boga“. Zerubabel predstavlja poruku drugoga anđela, koja u posljednjim danima poziva potomstvo Babilona u Božje stado. Sastavnica „molitve“ povezana je sa sto četrdeset i četiri tisuće koji pozivaju posljednje potomstvo Babilona da izađe, jer se to buđenje događa jedino uz molitvu.

„Oživljavanje istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Tražiti to treba biti naše prvo djelo. Mora postojati ozbiljan napor da zadobijemo blagoslov Gospodnji, ne zato što Bog nije voljan izliti svoj blagoslov na nas, nego zato što mi nismo pripravljeni primiti ga. Naš nebeski Otac spremniji je dati svojega Svetoga Duha onima koji ga mole, nego što su zemaljski roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci. No naša je zadaća da ispovijedanjem, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uvjete pod kojima je Bog obećao udijeliti nam svoj blagoslov. Oživljavanje se može očekivati samo kao odgovor na molitvu. Dok je narod tako lišen Božjega Svetoga Duha, ne može cijeniti propovijedanje

Riječi; ali kada sila Duha dotakne njihova srca, tada iznesene propovijedi neće ostati bez učinka. Vođeni poukama Božje Riječi, uz očitovanje njegova Duha i u primjeni zdrava razbora, oni koji prisustvuju našim sastancima steći će dragocjeno iskustvo te će se, vrativši se svojim domovima, pripremiti da vrše blagotvoran utjecaj.“

„Stari barjaktari znali su što znači u molitvi hrvati se s Bogom i uživati izlivanje Njegovog Duha. Ali oni silaze s pozornice djelovanja; a tko stupa naprijed da zauzme njihova mjesta? Kako je s naraštajem koji odrasta? Jesu li obraćeni Bogu? Jesmo li budni za djelo koje se odvija u nebeskom Svetišću, ili čekamo da na crkvu dođe neka prisilna sila prije nego što se probudimo? Nadamo li se da ćemo vidjeti kako se cijela crkva obnavlja? To vrijeme nikada neće doći.

„U crkvi ima osoba koje nisu obraćene i koje se neće ujediniti u usrdnoj, ustrajnoj molitvi koja nadvladava. Moramo se prihvatiti djela pojedinačno. Moramo više moliti, a manje govoriti. Bezakonje se umnaža i narod se mora poučiti da ne bude zadovoljan obličjem pobožnosti bez duha i sile. Ako smo usmjereni na istraživanje vlastitih srca, na odbacivanje svojih grijeha i ispravljanje svojih zlih sklonosti, naše se duše neće uzdizati taštini; nepovjerljivi prema sebi, imat ćemo trajni osjećaj da je naša dostatnost od Boga.“ Selected Messages, knjiga 1, 121, 122.

Putokaz molitve iznosi se u Danielu, opisujući molitvu za razumijevanje vanjske poruke u drugom poglavlju, kao i molitvu za ispunjenje unutarnje poruke prikazane u devetom poglavlju. Zerubabel i njegov otac Šealtiel predstavljaju pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće pri drugom ispitu, koji je vizualni ispit slike Zvijeri, a koji je također i unutarnji ispit prikazan u Otkrivenju, jedanaesto poglavlje, jedanaesti redak, kao i vanjski ispit prikazan u Danielu, jedanaesto poglavlje, jedanaesti redak.

Nastavit ćemo obrađivati jedanaesti redak u sljedećem članku.